

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201784
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718201784.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: C. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. R., o zaplatenie 373,02 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 373,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 354,- € od 2.2.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi priznáva právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.11.2018 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 373,02 € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru a na náhradu trov konania.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný sa k žalobe nevyjadril) a predmetom konania je zaplatenie sumy 373,02 €, ktorá suma neprevyšuje 2.000,- €, podľa § 177 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v takomto prípade nie je potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Rozhodnuté tak bolo vo veci bez nariadenia pojednávania.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.6.2015, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.11.2015 spolu s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.1.2016, prehľadom splátok a úhrad žalovaného, notárskou zápisnicou, prílohou č. 1, správami o pobyte žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

4. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.6.2015 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. žalovanému úver vo výške 354,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 6 mesiacov v sume 65,75 €, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 394,50 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 33,80 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 33,80 %, priemernú hodnotu RPMN vo výške 25,88 %, konečnú splatnosť úveru 01/2016, splatnosť prvej splátky 20.8.2015 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 27.11.2015, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 27.1.2016. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že

žalovaný uhradil len sumu 20,- €. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 373,02 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 354,- € a z úroku vo výške 19,02 €.

5. Z notárskej zápisnice napísanej notárkou N.. U. Q. na notárskom úrade v Bratislave dňa 11.12.2017 vyplýva, že na základe projektu rozdelenia zlúčením došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., pričom právnym nástupcom v prevádzkovaní podnikania týkajúceho sa produktu poskytnutého predmetnou Zmluvou sa stala obchodná spoločnosť VÚB, a.s., t.j. pôvodný žalobca.

6. Uznesením č. k. 9Csp/147/2018-62 zo dňa 26.4.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom, IČO: 31 320 155, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, vstúpil žalobca. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.2.2019 má súd preukázané, že pôvodný žalobca písomne oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2019.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

9. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

15. Po preskúmaní Zmluvy súd dospel k záveru, že obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia. Zároveň súd zistil, že na jej základe plnil právny predchodca žalobcu, ktorý poskytol žalovanému úver vo výške 354,- €. Žalovaný si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas. Z uvedeného dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, právny predchodca žalobcu bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanému odoslaná a doručená, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, z ktorého dôvodu súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo na zosplatenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu 9.2 Zmluvy, t. j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 373,02 € pozostávajúcej z dlžnej sumy istiny úveru vo výške 354,- € a z úroku vo výške 19,02 €. Zároveň súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 2.2.2016 do zaplatenia (t. j. od šiesteho dňa po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru) do zaplatenia, ktorých výška je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., avšak len zo sumy 354,- € a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Občiansky ani Obchodný zákonník totiž neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo, teda úrok z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (úroku z úveru), pokiaľ si účastníci nedohodli v zmluve, že úroky z úveru sa stanú súčasťou istiny. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd konštatuje, že daná skutočnosť (t. j. že by sa úrok z úveru stal súčasťou istiny) nebola účastníkmi dohodnutá.

16. Ako už súd uviedol vyššie, Zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď pri posudzovaní náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súd vychádzal z eurokonformného výkladu predmetného ustanovenia, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, a teda aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, ako to konštatoval aj Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal ich plnú náhradu voči žalovanému. V súvislosti s čiastočným zamietnutím žaloby v časti príslušenstva súd konštatuje, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, pokiaľ v žalobe nie je vyčíslené (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 6 Obo 243/2007). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca príslušenstvo pohľadávky v žalobe nevyčísľil, súd uzavrel, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).